

Bc. Kateřina Slavíčková: Lázně Ústí nad Labem

Posudek vedoucího práce

Kateřina Slavíčková je zkušená studentka. V našem ateliéru se opakovaně objevovala v bakalářském i magisterském studiu. Vždy měla smysl pro férovou hru a týmového ducha. Takoví studenti, práci v ateliéru vždy obohatí. Navíc, během svého studia architektury ještě stihla studovat střední umělecko-průmyslovou školu sklářskou. Škoda, že se doposud nepodařilo přimět obě její polohy pracovat ve složitém procesu navrhování společně.

Ústí nad Labem není vzkvétající město. Naopak již dlouhá desetiletí jen přežívá z podstaty. Vize budoucnosti žádná, investice města nulové. Sem tam nějaké údržba, víc nic. Mladí a chytří, odcházejí. Přesto, nebo možná právě proto má Ústí nebývalý potenciál. Již druhým rokem se jej pokoušíme naznačit. Zadání Lázní s tím úzce souvisí. Všude okolo jsou sopky. Ústí leží na termě. Chybí jen několik stupňů celsia a byly by zde významné lázně. Mohly by být.

V krajském městě chybí i tak základní vybavení, jakým jsou hotely.

Dosud nezastavěná plocha navazující na zámeckou zahradu v Krásném Březně nabízí mnoho možností. Park sám ale není možné vybudovat bez jiné investice. Lázně musí park zaplatit.

Kateřina Slavíčková se ujala úkolu s nadšením, dá-li se tak popsat její neemotivní vystupování. Zpočátku se jí plocha budoucího parku zdála neuchopitelná. Trvalo dlouho, než našla směr. Doslova a do písmene. Navazovat na staré mapy je někdy osidné. Výsledná kompozice je ale jistě jedna z možných. Plochu sice neuchopila komplexně, ale základ je položen a zbylé pozemky, zejména u severních okrajů, lze ještě zhodnotit, aniž by došlo ke zničení naznačeného konceptu. Cesta byla dlouhá, ale vyplatila se.

Totéž lze říci o celkovém dispozičním a hmotovém řešení lázeňského hotelu. Z nejednoznačných průběžných návrhů dospěla k řešení s velkým potenciálem. Uzavřená hmota vzdáleně připomíná klášter. Princip uzavření vůči okolí je pro takový objekt vnitřního usebrání, fyzického i psychického, vhodný, zejména, když je ústřední budovou veřejného parku. A na veřejné přístupnosti celého areálu je nutné trvat. V celkové kompozici Ústí je to klíčový prostor.

Dispozice hledala Kateřina někdy velmi zdoluhavě. Je to její styl práce, progres je velmi pomalý. Ale výsledek je použitelný, přesto, že úžas, na který jsme se upřímně těšili, nevyvolá. Myslím, že dům by byl nejen použitelný, ale pro dlouhodobý pobyt možná i příjemný. Za víkend nelze taje celého objektu poznat. To by mohlo vyvolat opakované návštěvy, a o to v Ústí právě jde...

Jak to je u školních prací obvyklé, projevila se malá životní zkušenost. Mladí nejezdí do lázní, a tak znají vše pouze „z vyprávění“. Kateřina na konci práce dokonce přiznala, že nikdy nebyla (a nebude) ani v sauně. To nás hodně překvapilo. Možná to ale naznačuje její profesionální schopnost dát „s pomocí přátel“ dohromady jakékoli zadání i bez osobní zkušenosti. A víme, že architektura je dnes spíše týmovou prací. Věřím, že Kateřina Slavíčková se v této kolektivní jungli neztratí a bude její platnou součástí.

Doporučuji přijetí diplomního projektu Kateřiny Slavíčkové k obhajobě, a navrhuji známku C.